

Érmindszent Ady Endre szülőfaluja

Könyvbemutató a magyar kultúra napján

„Csak másért a másét
Sohasem akartam,
Csupán a viharért
Nem jártam viharban.
Becsületes szívem
Becsületes jussát
Kerestem a harcban.”

(Ady)

A Magyar Kultúra Napja nem hivatalos, pirosbetűs ünnep, de azért minden kulturális intézmény igyekszik 1989 óta január 22-én vagy környékén számos kulturális rendezvénnyel átadni valamit művészeti értékeiből. A dátum apropóját az az esemény szolgálja, hogy a kézirat tanúsága szerint Kölcsey Ferenc 1823. január 22-én fejezte be a Himnusz megírását Csekén.

Intézményünk, az újfehértói Zajti Ferenc Helytörténeti Gyűjtemény, Művelődési Központ és Könyvtár az *Érmindszent Ady Endre szülőfaluja* című könyv bemutatóját szervezte erre az emléknappra. Rendezvényünk további aktualitását az adta, hogy január 27-én kilencven éve, hogy Ady Endre elhunyt.

A könyvet a szerző, *Benák Katalin* ismertette. Az író szándéka szerint a könyv létrejöttének alapvető oka abban rejlik, hogy mutassuk be a mulandóság küszöbére lépett Érmindszentet, a szülőfalut és Ady Endre kapcsolatát, ami segít jobban megérteni a magyar irodalom egyik legkiemelkedőbb, s nemcsak korában, hanem napjainkban is talán legvitatottabb talentumának személyiségét. E könyv segítségünkre lehet Ady Endre ellentmondásos egyéniségének, de még kora emberének, a történelemnek a megértésében is.

A könyv szerkezetileg három nagyobb egységből áll. Az első egység korabeli dokumentumok, iratok alapján mutatja be a falu történetét. A második interjúk, visszaemlékezések Érmindszent

múltjáról. A harmadik nagy egység fontos adalékul szolgál az Ady-irodalomhoz.

A bemutatóra érkező vendégeinket egy fotókiállítás fogadta azokból a képekből, amelyek a könyv illusztrálására szolgáltak.

Benák Katalin beszélt Érmindszent és Ady kapcsolatáról, a szülőföldről, a családról, a családfáról. Gondolatok hangzottak el Ady társadalmi felemelkedésért vívott küzdelméről. Mit mondhatna most Ady, adna-e újat, útmutatást a mai nemzedéknek?

A könyvbemutatót prezentáció követte, kuriózumszámba menő korabeli és mai érmelléki és Ady-fotókból.

A rendezvény hangulatát fokozta a Dongó együttes két tagjának közreműködése. *Kerék Annamária* (furulya) és *Papp Csaba* (gitár) megzenésített Ady- és József Attila-verset adott elő, valamint az ő zenei aláfestésük mellett zajlott a fotók nézegetése is.

*Balra fent: a könyv szerzője, lent:
a hallgatóság.*

Ezen az oldalon fent: így készül a maszk

Mintegy zárásként, kísérő foglalkozás keretében került sor egy maszk készítésére. *Verdes Adrián*, a Bajcsy-Zsilinszky Endre Gimnázium és Szakképző Iskola diákja volt az alanya ennek a műveletnek, ami kívánt némi türelmet is tőle. A vonásait tükröző gipszből készült maszkot természetesen ajándékba megkapta.

Szeretnénk felhívni azon olvasóink figyelmét, akik szeretnék megérteni Ady Endre filozófiáját, életét, műveit, hogy könyvtárunkban az érdeklődők rendelkezésére áll Benák Katalin könyve.

Bolega Mária és Gál Ferencné

Zajti Ferenc Helytörténeti Gyűjtemény,
Művelődési Központ és Könyvtár

Nagy Anikó a Kertész Gyula- emlékérem díjazottja 2008-ban

2009 vízkereszt havában ültünk le Nagy Anikóval a Corvinus Egyetem Történeti Kutatókönyvtárában beszélgetni, s felidéztek az elmúlt év egyik kiemelkedő szakmai rendezvényét, a Helyismereti Könyvtárosok Szervezetének Országos Tanácskozását Győrben. Immár negyedik éve – 2005 óta – a helyismereti konferencia plenáris ülésének része a Kertész Gyula- emlékérem ünnepélyes átadása. Mint a Bibliográfiai Szekció elnöke, laudációmban hangsúlyoztam, milyen nagy kitüntetés számunkra, hogy a 2008. évi díjazott – Nagy Anikó személyében – gyakorló bibliográfus, aki majd

három évtizedet felölelő, igen gazdag életmű elismeréseként veheti át e szakmai díjat.

– Nagy örömmel és meglepetéssel fogadtam, hogy engem érdemesített arra a Bibliográfiai Szekció vezetősége 2008-ban, hogy átvehessem a Kertész Gyula- emlékérmét. Az örömről szólnék először.

2005 februárjában *Praznovszky Mihály* javaslatára alapította az emlékérmét a Magyar Könyvtárosok Egyesülete Helyismereti Könyvtárosok Szervezete és a Bibliográfiai Szekció, pontosabban a két szervezet elnöksége. Nagyon szép és meghatározó tisztelgés ez a 2002-ben elhunyt *Kertész Gyula* helyismereti és bibliográfiai munkássága előtt. Az első gondolat tehát Kertész Gyula-

lához vezetett, aki sok kolléga számára a TANÁR ÚR volt, így, csupa nagybetűvel írva. Engem soha nem tanított, számomra az egyik társosztály osztályvezetője volt, akitől az Országos Széchényi Könyvtár (OSZK) negyedik emeletén néhány szoba választott el, de fontosabb az, hogy akivel a bibliográfiai munka szeretete, valamint az osztályvezetői teendők problémái kötöttek össze. Nem voltunk szoros baráti kapcsolatban, de jó kollegiális viszony alakult ki közöttünk, amit Debrecenhez kötődésünk is motivált. Így aztán ez a díj bennem régi emlékeket is megmozgatott, történetesen könyvtárosi pályám kezdetét. A Debreceni Egyetemi Könyvtárban *Csűry István* főigazgató volt, aki elindított azon az úton, amelyen azután több mint harminc évig megmaradtam. Csűry a fiatalok támogatása mellett sokat adott arra is, hogy